Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ἡ διαγωγή (ζωή) τῶν ἀξίων ἐν οὐρανοῖς. Ζωή ὁμοία τῶν ἀγγέλων - κατά στάσις τῶν σωζομένων. ... Τό εἶδος τῆς θεϊκῆς ὡραιότητος τῶν φορούντων τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

Ὁ τήν προσπάθειαν τῶν ὑλικῶν μή ἀφήνων, ἔχει θλίψη πάντοτε, τήν γνώμην μεταβαλλόμενος μ' αὐτά (τά βιωτικά) πού κατά φύσιν ἀλλοιοῦνται.. !

Ὁ νικήσας τόν κόσμον τῶν παθῶν διά τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔχει θλίψιν, ἐν Χριστῷ εἰρήνην ἔχει.

«ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε ..»

.. ἐν τῷ κόσμῳ δηλ. ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν..

Ὁ μετανοῶν θλίβεται, διότι ἡ ἀρετή ἔχει πόνους - κόπους.

Ὁ ἀγαπῶν τόν κόσμον διά τήν ἀποτυχίαν τῶν ὑλικῶν, ἔχει θλίψιν ὀλέθριον.

Μυστικός τίτλος σχέσις: «Πάντων τῶν αἰσθητῶν κ' νοητῶν, τῇ διαθέσει ὑπεράνω»

Ὁ μετανοῶν ἔχει θλίψιν σωτήριον. Ὁ κύριος ἀναπαύει αὐτόν ἀπό τούς πόνους τῶν ἀρετῶν κατά τήν θεωρίαν.

Ἕν ἐστί τό ὑπεράναρχον ἀγαθόν, ἡ ἁγία τρισυπόστατος Μονάς, Πατήρ κ' Υἱός κ' Ἅγιον Πνεῦμα· τριῶν ἀπείρων ἄπειρος συμφυΐα.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατά σάρκα γεννηθείς, ἀεί γεννᾶται θέλων κατά πνεῦμα διά φιλανθρωπίαν τοῖς θέλουσι.

Εὐχαριστήσωμεν τόν Θεόν θεραπευόμενοι κἄν ἔχῃ βάσανον τό γενόμενον. Τό γάρ τέλος μακάριον.

Ἡ ὁδός τῆς ἀληθείας, ἡ ἀγάπη ἐστίν.

Πάσης θλίψεως τέλος ἐστίν ἡ χαρά. Τέλος κόπου ἡ ἀνάπαυσις. Τέλος πάσης ἀτιμίας ἡ δόξα.

« Εἶπε Γέρων: ἁμάρτησε ὁ ἀδελφός σου; Ἐσύ ἁμάρτησες » !